

SETT og HØRT

i skog og mark

Laks i snare

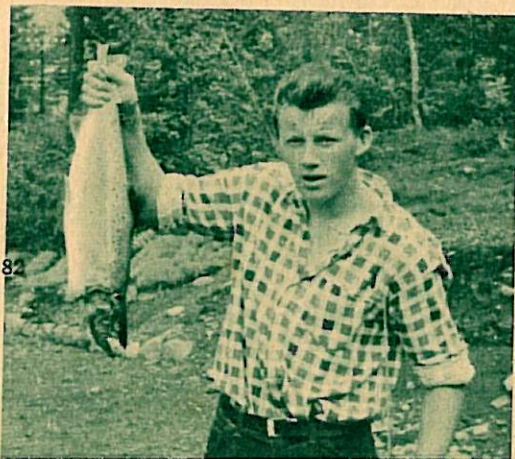
To gutter i 17—18-års alderen fra Byafossen var ute for en usedvanlig fiske-lykke lørdags kveld den 10. juni i fjor da de var ute og fisket med oter i Fossemvatnet. (Fossemvatnet er det midtre av de tre vann som danner Snåsavassdraget, hvorfra Byaelva/Steinkjerelva har sitt utløp.)

Da oterfluene begynte å bli noe forurenset av gras, besluttet guttene å trekke inn oteren for å foreta en opprensing av fluene. Mens den ene av guttene, Kjell Sussegg, halte inn oteren, tok den andre, Roar Olsen, kastesluktanga og gjorde et kast som øyeblikkelig ga «fast fisk». Denne viste seg straks å være av en større dimensjon enn guttene hadde ventet seg. Og da fisken, etter et spennende basketak, til slutt ble brakt velberget i båten, steg guttenes forbauselse ennå mer da de kunne konstatere at fisken ikke var noen aure. Etter nærmere undersøkelse dagen etter viste det seg at det var en liten laks. Den målte 62 cm i lengde og veide ca. 3 kg.

Men spissen på det hele var likevel at laksen ikke var huket på vanlig måte. Det vil si den var ikke «huket» i det hele tatt. Da den slo etter sluken, slo den feil, men var i stedet så uheldig å få fortommen over hodet slik at slukanglene heftet seg over fortommen og laget en rennesnare rundt hodet på fisken like bakenfor gjellene, et tak som ikke ga fisken en sjanse til å komme seg løs. En kan trygt si at fiskens uheld ble til fiskernes hell, for med et vanlig tak i de små aureanglene på kasteslukuken er det mer enn tvilsomt om denne fisken ville vært berget.

Skjellprøver viser at fisken var 7—8 vintre gammel. Det kan altså ikke være fisk frisk fra sjøen, den måtte da ha veid minst 20 kilo. Sannsynligvis er fisken vokst opp i ferskvann. I 1953 og 1954 ble det sluppet laksyngel i Forneselva, og dette skulle jo også stemme med alderen. Fisken ble tatt like utenfor munningen av Forneselva der den løper ut i Fossemvatnet.

Det foreligger neppe forveksling med ørret. Fisken var helt sølvblank (se bildet) og uten de markerte, svarte prikkene nedenfor midtlinjen som kjennetegner ørreten — bortsett fra 2—3 små, svarte prikker nedenfor midtlinjen ved ryggfinnen. Men det mest avgjør-

ende for min bedømmelse var at jeg ved å telle skjellrekker fra fettefinnen ned til midtlinjen, fant antall skjell fra 13 til 15, som skal kjennetegne laksen — mens en tilsvarende prøve på ørreten skal vise 16 til 18 skjell.

Øivind Haugen.

Merkelig hare

En kamerat og jeg var på harejakt i Sulusasen ved Kongsberg da jeg skjøt en merkelig hare, og nå vil jeg gjerne høre om noen har sett maken. Selv har jeg jaktet hare i over 30 år, men ikke sett noe liknende.

Haren hadde hvitt bles fra ørene og ned til munnen. Bleset var så bredt at det dekket mellomrommet mellom øynene. Ørene var kullsorte, med en ca. 2 millimeter bred, hvit kant på yttersiden. Halsen var prydet med en hvit ring, og forbeina var også hvite, mens bakbeina hadde sotgrå underside og var hvite ellers. Kroppen var nærmest noe mellom grå og sort.

Haren var en sommerunge av normal størrelse.

Erik S. Berge.

Hytteinteresserte røyer

I slutten av september var en kamerat og jeg en tur oppe på hytta til far. En morra våknet vi av at «noen» banket i ytterveggen. Det var i elgjakta og jeg tenkte straks på elgjegere som kanskje skulle ha hjelp til transport eller noe i den veien. Gikk ut på kjøkkenet og gløtta ut gjennom vinduet. Men der var ingen elgjegere, bare tre store røyer som hadde det travelt med dyttestrya i vegen! En stund kunne jeg nyte dette sjeldne synet, men så fikk en av dem øye på meg og da skal jeg si at madamene ikke hadde mye tid til å takke for maten.

P. H., Kongsvinger.

Flaggermus på vidvanke

Siste søndagen under elgjakta sto vi ved hytteveggen for å høre på en ilter los som hadde forvillet seg inn på området. Da kom det plutselig ei flaggermus i en slags fylleflukt rett forbi nesene våre. Aldri hadde vi sett de store ørene og de kantete, spilete vingene så klart. Dette var klokka ett om middagen og høylys dag, om ikke nettopp solskinn. Vi vekslet tause blikk for å kontrollere om sidemannen hadde sett det samme, men all tvil forsvant da flaggermusa på nytt runda hytteveggen i stup og lopp og tverrkast på jakt etter insekter. Da den fremmede losen også sluttet slo snart stemningen mer om fra elgjakt i oktober til sommerkveld og fisketur i juli.

Ingen må nå falle på den lettvinde tanke at vi så feil eller at vi ikke så noe i det hele tatt, da undertegnede nærmest er

Avholdsmann.